



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Рев 19/08**  
**16.01.2008. година**  
**Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Јованке Кажић, Љубице Милутиновић, Софије Вагнер-Личеноски и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиља АА, ББ и ВВ, све из ГГ, које заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиља, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 6790/07 од 11.09.2007. године, у седници одржаној дана 16.01.2008. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиља АА, ББ и ВВ, све из ГГ, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 6790/07 од 11.09.2007. године.

**Образложење**

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. 6790/07 од 11.09.2007. године одбијена је као неоснована жалба тужиља АА, ББ и ВВ, све из ГГ и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П. 7564/06 од 20.03.2007. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиља АА, ББ и ВВ, све из ГГ, којим су тражиле да се обавезе тужена да тужиљама на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове и патње због смрти ПП, исплати свакој тужиљи по 450.000,00 динара, што све укупно износи 1.350.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као и да им тужена исплати трошкове парничног поступка, као неоснован.

Тужиље су против наведене пресуде Окружног суда у Београду, благовремено, путем адвоката изјавиле ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужиља, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 10.09.2006. године од стране тужиља АА, ББ и ВВ све из ГГ, које се у смислу члана 199. и 203. ЗПП, сматрају обичним супарничарима. Према члану 203. ЗПП, сваки супарничар је самостална странка у поступку и његове радње или пропуштања не користе, нити штете другим супарничарима. Зато се код обичног супарничарства вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева. За оцену дозвољености ревизије узима се у обзир појединачно вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева. У овој парници свака од тужиља је поставила тужбени захтев ради исплате по 450.000,00 динара.

Према одредби члана 394. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04), ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима, у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је у овом спору образована процесна заједница обичних активних супарничара и да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од супарничара не прелази 500.000,00 динара, ревизија је недозвољена.

На основу изнетог, применом одредби члана 404. ЗПП, у вези члана 401. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија**

**Владимир Тамаш, с.р.**

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС